

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 24/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. U., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. N., H., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 41/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. U. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2007 doručená sťažnosť P. U., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 41/2001.

V sťažnosti sťažovateľa sa uvádza:

„(...) Dňa 10. 05. 2001 podal navrhovateľ na Okresný súd Bratislava III žalobu o určenie, že okamžité zrušenie pracovného pomeru podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákonníka práce je neplatné a pracovný pomer medzi účastníkmi sporu naďalej trvá (...).

Vzhľadom na skutočnosť, že v neprimeranom dlhom čase nebola zo strany súdu žiadna činnosť podal navrhovateľ dňa 24. 06. 2005 na Okresný súd Bratislava III sťažnosť na prieťahy v konaní (...). Odpoveď na sťažnosť zo dňa 24. 6. 2005 bola zaslaná až 17. 02. 2006 (...).

(...) súd vo veci nekonal od 17. 09. 2003 až do 6. 12. 2006, teda viac ako tri roky, čo považujem za značné prieťahy v konaní.

Okresný súd Bratislava III, spis. zn. 33C 41/2001-176, rozhodol vo veci dňa 06. 06. 2007 rozsudkom, ktorým určil okamžité zrušenie pracovného pomeru za neplatné a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy vo výške 2.328.416,- Sk a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (...). Dňa 09. 08. 2007 podal odporca odvolanie na Krajský súd v Bratislave, ktorý ho uznesením zo dňa 14. 08. 2007, spis. zn. 2 Co 360/07-195, odmietol pre oneskorené podanie (...). (...) rozsudok Okresného súdu Bratislava III, spis. zn. 33C 41/2001-179 nadobudol právoplatnosť dňa 9. 8. 2007.

Navrhovateľ po právoplatnosti rozsudku (...) pristúpil k uplatneniu svojho nároku na vyplatenie priznanej náhrady mzdy vo výške 2.328.416,- Sk. V tejto súvislosti však zistil, že odporca bol vymazaný z obchodného registra ex offo (...). Právnym dôvodom zrušenia spoločnosti bolo rozhodnutie konkurzného súdu o zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku. V dôsledku tejto skutočnosti zanikla možnosť navrhovateľa uplatniť si svoje právo.

(...) Máme za to, že v prípade riadneho postupu Okresného súdu Bratislava I bez zbytočných prieťahov v konaní (...), by Pavol Uhliar mohol uplatniť svoje právo výkonom rozhodnutia. To však vzhľadom na právne skutočnosti existujúce v čase nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia nie je možné.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol ústavnému súdu vysloviť nasledovný nález:

„1. Základné právo P. U. (...) na súdnu a inú právnu ochranu postupom Okresného súdu Bratislava III, v konaní, spis. zn. 33C 41/2001-176 bolo porušené, a to zbytočnými prietiahmi v konaní.

2. P. U. (...) sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov do právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 C 41/2001.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti, v ktorej sťažovateľ za porušovateľa svojho práva označil okresný súd, jednoznačne vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu (19. decembra 2007) už označené porušovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy netrvalo. Z predloženého rozsudku okresného súdu č. k. 33 C 41/2001-176 zo 6. júna 2007 je zrejmé, že nadobudol právoplatnosť 9. augusta 2007, teda konanie, ktorým malo dochádzať k zbytočným prietahom sťažovateľa, bolo skončené 9. augusta 2007.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 77/02, II. ÚS 55/02) ochrana základného práva vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie

základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdenia sťažovateľa obsiahnutého v sťažnosti však o takýto prípad v danej veci nejde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť ako oneskorene podanú odmieta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2008